

Sygn. akt: I C 139/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Wołujewicz
Protokolant:	pracownik biurowy Magdalena Sadowska

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2016 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa (...) SA z siedzibą we W.

przeciwko B. D.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 139/16

UZASADNIENIE

Powód (...) SA z siedzibą we W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu M. D. pozew o zapłatę kwoty 16 492 zł 35 gr. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w dniu 17 maja 2013 r. udzielił pozwanemu, w zakresie umowy pożyczki gotówkowej kredyt w wysokości 18 867 zł 19 gr. Wskazał również, że pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty, a tym samym całość zadłużenia stała się wymagalna z dniem 20 września 2015 r. W ocenie powoda, z uwagi na brak spłaty zadłużenia, niniejszy pozew jest zasadny, a na kwotę dochodzoną pozvem składa się należność główna w wysokości 14 977 zł 77 gr., odsetki za okres od dnia 17 maja 2013 w wysokości 1254 zł 58 gr., koszty opłat i prowizji w wysokości 260 zł.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc 2277224/15, w dniu 8 grudnia 2015 roku wydał nakaz zapłaty w którym uwzględnił powództwo w całości. Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Lublinie Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty i przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie. W uzasadnieniu orzeczenia wskazał, iż w toku postępowania pozwany zmarł.

W dniu 19 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy w Człuchowie, zawiesił przedmiotowe postępowanie z uwagi na śmierć pozwanego. W dniu 26 lutego 2016 Sąd Rejonowy w Człuchowie podjął postępowanie z udziałem żony powoda B. D..

Na rozprawie B. D. wskazała iż nie wie, czego sprawa dotyczy, albowiem nie wiedziała nic o kredycie męża. Wyjaśniła, że przyjęła po mężu spadek z dobrodziejstwem inwentarza, a jej sytuacja jest bardzo trudna, albowiem ma też zaciągnięte własne kredyty i złożyła wniosek o upadłość konsumencką. Wniosła o oddalenie powództwa albowiem nie wie nic o kredycie męża na który powołuje się powód oraz nie wie czy mąż kredytu nie spłacił. Wyjaśniła, że nie wie również czy przedmiotowe roszczenie nie uległo przedawnieniu. Wskazała, iż pracuje za najniższą krajową, dostaje wynagrodzenie w wysokości 1350 zł oraz rentę rodzinną w wysokości 1229 zł, mieszka na stacji i sama prowadzi gospodarstwo domowe a miesięcznie ponosi koszty w wysokości ok. 700 zł, a jeżeli jest opłata za prąd to 900 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) SA z siedzibą we W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. D. pozew o zapłatę kwoty 16 492 zł 35 gr., twierdząc, że udzielił pozwanemu, w zakresie umowy pożyczki gotówkowej, kredyt w wysokości 18 867 zł 19 gr., a z której to umowy pozwany się nie wywiązał.

bezsporne

W dniu 29 listopada 2015 r. pozwany M. D. zmarł. Jego spadkobiercą jest jego żona B. D., która przyjęła spadek z dobrodziejstwem inwentarza. B. D. z uwagi na trudną sytuację finansową złożyła wniosek o upadłość konsumencką.

bezsporne

W pozwie powód powołał się na umowę pożyczki gotówkowej, jednakże w toku postępowania dowodów nie przedstawił, pomimo stanowiska pozwanej kwestionującej tę okoliczność.

bezsporne

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie powód (...) SA z siedzibą we W. domagał się zapłaty kwoty 16 492 zł 35 gr. od pierwotnego pozwanego M. D., powołując się na niewykonanie przez stronę pozwaną warunków umowy pożyczki. Spadkobierczyni pozwanego – jego żona B. D., zakwestionowała istnienie przedmiotowej umowy.

Wobec powyższego, to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia dochodzonego od pozwanej roszczenia. Zgodnie bowiem z **art. 6 k.c.** ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że cytowany przepis jest w istocie normą decyzyjną w tym znaczeniu, że przesądza on w określonych sytuacjach o sposobie wyrokowania sądu w postaci oddalenia powództwa. Ciężar dowodu pozostaje bowiem w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów i spełnia dwie zasadnicze funkcje. Po pierwsze dynamizuje postępowanie dowodowe w systemie obowiązywania zasady sporności (kontradyktoryjności) w procesie, a po drugie określa wynik merytoryczny sporu (sprawy) w sytuacji krytycznej, gdy strona nie udowodni faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. K. Piasecki, Kodeks cywilny. Księga pierwsza. Część ogólna. Komentarz, Zakamycze, 2003 r.).

Przepis art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29), w szczególności gdy strony korzystają z pomocy profesjonalnych pełnomocników. Obowiązek wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża bowiem strony.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości fakt, że powód nie wykazał w jakikolwiek sposób, że strony łączyła jakakolwiek umowa, albowiem nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego powyższą okoliczność. Powód nie ustosunkował się do wywodzonych przez pozwaną okoliczności. Nie przedłożył jakichkolwiek dowodów potwierdzających istnienie dochodzonych w niniejszej sprawie wierzytelności w stosunku do spadkodawcy pozwanej. Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu na uwzględnienie zasługuje podniesiony przez pozwaną zarzut braku istnienia zobowiązania.

W oparciu o powyższe powództwo w niniejszej sprawie –jako niewykazane - podlegało oddaleniu.